

θυμῶν της, ἡδύνατο νὰ πλάσῃ· ὅθεν συχνοὶ ἠκούοντο οἱ κτύποι τῶν θυρῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς λέξεως αὐτῇ ἦν πάντες οἱ ἐν Λαρίσσει ἢ ἐν πόλει Τουρκικῇ ζήσαντες κατ' ἀνάγκην ἔμαθον.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

Τὸ κόκκινο ἐπὶ τῶν παρειῶν δεσποινίδος εἶναι ἡ ἐρυθρὰ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως τῆς αἰδοῦς.

Ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἀκούνε ἀπὸ λόγια, εἶναι οἱ κουφοί.

Ὁ φόβος εἶναι εἶδος μικροσκοπίου μεγεθύνοντος τὸν κίνδυνον.

Ὁ ἔρως, κυρίαί μου, εἶναι χεῖμαρρος· διὰ νὰ τὸν σταματήσητε πρέπει νὰ τοῦ ἀνοίξητε μίαν..... κοίτην.

Ἀνέκαθεν ἐπίστευσα ὅτι ἂν ἐγεννώμεθα πεντηκονταετῆς, θὰ ἤρχόμεθα εἰς τὸν κόσμον μὲ πλειοτέραν πεῖραν.

Ἄν ἐπρόκειτο νὰ μὲ κάψῃ τίποτε, προτιμῶ τὸν καφέ μου ἀπὸ μίαν γυναῖκα.

Ὅσοι χαριεντίζονται μὲ γυναῖκα προσωπιδοφόρον τοὺς παρομοιάζω μὲ ἐκείνους ποῦ ἐτοιμάζονται νὰ φάγουν μπιρζόλα, χωρὶς νὰ ξεύρουν ἂν ἦναι ἀπὸ βῶδι ἢ ἀπὸ ἄλλο.

Ἀρχίζω νὰ δικαιολογῶ τοὺς ζητοῦντας νὰ ἐξεύρωσι τὸ ἀεικίνητον, ὅταν ἀκούω τὴν γλῶσσαν τοῦ κ. Λομβάρδου.

Πολλοὶ θέτουν πολλάκις τὴν τιμὴν των ἐπὶ τοῦ τάπητος· τοιοῦτοτρόπως, εἶναι τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ποδοπατοῦν.

Ἡ κοκεταρία εἶναι τὸ ὀρεκτικὸν τοῦ ἔρωτος.

Ὁ ἄνεμος εἶναι Κώστας ὁ Σκουπιδᾶς τῆς οὐρανίου ὀδοποιίας.

Τὸ εὐαγγελικὸν ἐκεῖνο· ὅτι οἱ πρῶτοι ἔσονται τελευταῖοι διαψεύδεται ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ὁποίων οὐδέποτε ὁ πρῶτος ἐραστὴς εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος.

Προτιμῶ νὰ πάρω γυναῖκα μὲ μικρούλα παρὰ μὲ μεγάλη· διότι ἀπὸ δύο κακὰ ἐκλεγόμεν πάντοτε τὸ μικρότερον.

Commerson

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΕΙ ΕΝ ΣΥΡΩ.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ

(Τοῦ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 263.)

Συνεδρίασις τῆς 23 Μαρτίου 1882.

Ἀπαντες οἱ τῆς προτεραιᾶς κατέλαβον τὰς θέσεις των ἐν ταραχῇ καὶ κονιορτῷ, ὁ δὲ πρόεδρος Ξενοῦδάκης, γύπαιον περιέφερε βλέμμα ἀνὰ τὴν αἴθουσαν, ἐπισκοπῶν τὰς ἐν αὐτῇ ὑπάρξεις.

Τὶ νὰ σοὶ εἰπῶ. Τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἦτο κατὰ τοῦτο ὑποπτον, καθόσον τὴν προτεραιάν δὲν ἐσκέφθη νὰ τὸ κοινομήρῃ. Τί λέτε; Ἐμεσολάβησε μία ὅλη νύξ. Καὶ «ἡ νύκτα ἐπίσκοπον γεννᾷ, κ' ἡ αὐγὴ Μητροπολίτην.» Ἐστὼ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ἢ ἐν μιᾷ νυκτὶ δημιουργία δέκα ἐπισκόπων ἐπ' ἐσχάτων.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ πληρεξούσιός του Δικηγόρος του, Χατζηδάκης, ἀνέρχεται τὸ ἀνύπαρκτον βῆμα. Αὐτός, ὅστις «πολλῶν ἀνθρώπων εἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνων» αὐτὸς ἐπὶ ὥρας λαλεῖ, λαλεῖ, λαλεῖ, διὰ νὰ λαλήσῃ.

Ἐὰν ὁ Χατζηδάκης δὲν ἦτο ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Ξενοῦδάκη ἐν τῇ Βουλῇ καὶ Ἀδαμάντιος Ἀδάμας, ὁ Πρόεδρος θὰ τοῦ ἀφήρει τὸν λόγον. Ἀλλὰ ν' ἀφαιρέσῃ ὁ Ξενοῦδάκης τὸν λόγον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του; Πῶς;

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους τί θέλει ὁ Χατζηδάκης; Ν' ἀναμασᾷ μόνον τὴν λέξιν τόπος μας καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄγνοῦ πόσαι πόλεις τῆς ἀρχαιότητος διαφιλονείκῃσαν τὸν Ὀμηρον, πλὴν, μὲ τὸν Ἀδάμαντα, οὐκ ὀλίγους, ὡς τόπους του, διαμφισβητεῖ ὁ Χατζηδάκης. Εἶναι τόπος του, ἡ Σύρος, τόπος του ὁ Ἀδάμας, τόπος του ἡ Κρήτη, τόπος του ἡ Μῆλος. Καὶ τῆς μὲν αὐτοχειροτονεῖται ἀρχηγὸς τῶν ἐργατῶν, ἐν ἡμέραις λιμοῦ, τῆς δὲ θέλει ἰδιὸν Βουλευτὴν, τῆς τρίτης εἶναι τέκνον ὑπὸ τὴν δουλείαν, καὶ τῆς τετάρτης κομματάρχης φατριάζων. Νὰ τοὺς χιλιάσῃ τοὺς τόπους του.

Τὸν λόγον λαμβάνει ὁ Δικηγόρος καὶ γαμβρὸς τοῦ Διευθυντοῦ Κεχαγιᾶ Σπυρίδων Εὐλάμπιος.

Ἀλλὰ τί συμβαίνει; Ὅλοι προσέχουν. Ὅλοι ἀλληλοθεωροῦνται, ὅλοι δὲν πειθονται εἰς τὰ ὥτά των.

Ὁ Εὐλάμπιος ὑποστηρίζων τὴν ἐν τῷ τέλει τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. Σκουλοῦδου αἵτησιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συνελεύσεως ἐπὶ 15 ἡμέρας, προτείνει ὅπως ἡ συνέλευσις ἀναβληθῇ μόνον ἐπὶ πέντε ἡμέρας, ὅπως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο συστήθῃ ἐξαμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων ξένων ὅπως καὶ τῷ Κ. Σκουλοῦδου καὶ τῇ Ἀτμοπλοίᾳ, οἵτινες νὰ προσπελάσωσι καὶ τῷ μὲν καὶ τῇ δὲ, καὶ, ἢ ἐπιφέρωσι συμβιβασμὸν τινα, ἢ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν τοῦ Κ. Βαφιαδάκη ἰδέαν περὶ αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς ἐταιρείας, ἂν ἐμεσολάβησεως ξένων προσώπων καὶ χρυσοκονθάρων. Προκαλεῖ δὲ εἰς ἀπάντησιν καὶ τὸν Κ. Σκουλοῦδου, ἂν συναινῇ, νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα περὶ ἀναβολῆς εἰς ψηφοφορίαν.

Ἀλλ' εἶναι μεσημβρία. Ὅλοι ἐγείρονται καὶ ζητοῦν διακοπὴν ὀλίγων λεπτῶν, ὅπως γευματίσωσιν. Οἱ ἱατροὶ μαρτύρουνται ὅτι ἀντιφάσκει εἰς τοὺς ὑγειεινοὺς κανόνας, τὸ κρίνειν νηστικάτα περὶ ἀτμοπλοικῶν καὶ ἀποφασίζειν. Οἱ δικηγόροι ἐπίσης παραπονοῦνται ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀγορεύσωσι. Νηστικὸ ἀρκούδι, τί χορὸν θὰ κάμῃ. Μόνοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀτμοπλοίας, καὶ οἱ φρί-

λοι ταύτης δὲν παραπονούνται. Δι' αὐτοὺς εἰς ὅλα τὰ δωμάτια ὑπάρχουσι διάφορα τρόφιμα, ὅπως θεραπεύσωσι τὴν πείνᾱν τῶν, ἴσως δὲ καὶ χεῖρας νὰ τοὺς ὑπερασπισθῶσι. Προσποιοῦνται ὅτι θὰ ἐξέλθωσι νὰ καπνίσωσι, καὶ ῥίπτουν εἰς τὴν γαστέρα τῶν φαγητὸν, ποῦ πάει καπνός.

Ὡραία σκέψις! Τὰ ἰσχυρότερα τῶν φρουρίων παρεδόθησαν διὰ τῆς πείνης. Διὰ τῆς πείνης πέπρωται ν' ἀλωθῇ καὶ τὸ ἀπόρθητον αὐτὸ φρούριον, ὅπερ καλεῖται ἄτμοπλοία. Ἡ μάλλον διὰ τῆς πείνης ἠπειλήσαν τοὺς ἐναντίους, οἵτινες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως.

Ἀλλ' εἰς τὸ προκείμενον.

Ἐζήτουν μιᾶς ὥρας ἀναβολὴν, ὅπως γευθῶσιν, ἥτις δὲν ἐχορηγεῖτο τῇ ἀντιπολιτεύσει. Καὶ ὅμως κατέτριψαν δύο ὥρας συζητοῦντες περὶ αὐτῆς.

Ὅλοι ἠγέρθησαν ἐπὶ ποδός. Ἐφώναζαν, παρεκάλουν, ἐκλαίον, ἠπειλοῦν.

Ἐκεῖ εἶδον τὸ εἰδεχθὲς τῆς πείνης φάσμα, καὶ ἔλαβον ἰδέαν τοῦ τι ὑπέφεραν οἱ δυστυχεῖς ἐβραῖοι εἰς τὴν ἔρημον.

Ἀλλη Βαβέλ! Σύγχυσις οὐχὶ γλωσσῶν, ἀλλ' ἰδεῶν. Ἰδοὺ ὁ κ. Βαρουτσάκης, φυλονεικῶν μὲ τὸν δικηγόρον Μάτση, συνέχυσεν τὴν γλωσσάν του, καὶ ὁμιλεῖ διὰ γρυλισμῶν, δι' ἀνάρθρων φράσεων, μεμιγμένων σιέλφ.

Τέλος ὅλοι θέλουν νὰ φάγουν. Ὅλοι θέλουν ψωμί. Δὲν ἔχουν ἄδικο. Οἱ ἄτμοπλοῖκοι ἔφαγαν καὶ τρώγουν ὀλοέν. Πρέπει, εἶναι δίκαιον, νὰ φάγουν καὶ αὐτοί.

Ὁ Πρόεδρος ἀνθίσταται. Πρέπει λέγει νὰ ξεμπερδεύσουν σήμερον, διὰ νὰ φύγῃ τὸ ἐσπέρας. Δὲν ἦλθεν αὐτὸς ἐδῶ, διὰ νὰ συζητοῦν δέκα ἡμέρας πράγματα ἀποφασισμένα. (sic).

Καὶ δέχονται νὰ μείνουν νήστεις.

Ἦσυχία εἰς τὸ ἀκροατήριον

Ὁ κ. Σκουλούδης ἀρχεταὶ λαλῶν. Ὅμιλεῖ ἱπποτικῶτατα, καὶ μὲ πολλὴν εἰλικρίνειαν. Δὲν ἐννοεῖ, λέγει, εἰμὴ νὰ ἐργασθῇ πρὸς τὸ καλὸν τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του, ἀνευ τῆς ζημίας του. Εἶναι πρόθυμος, ὡς τὸ ἀπέδειξε, ν' ἀποδεχθῇ πᾶσαν συμβιβαστικὴν πρότασιν.

Δύναται εἴτε τὰ δέκα, εἴτε τὰ εἴκοσι, εἴτε καὶ τὰ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια νὰ φέρῃ διὰ τὴν σύστασιν τῆς μεγάλης ἐταιρίας. Νὰ κριθῇ ἡ διάρκειά της, μὲ μόνιμον (καὶ ἐτόνισε τὴν λέξιν) ἔδραν τὴν Σύρον, ἣν νὰ μὴ δύναται νὰ μεταφέρῃ, πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, οὔτε ἡ ὀλομέλεια αὐτῇ τῶν μετόχων.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δέον νὰ μελετηθῶσι τὰ πράγματα. Δὲν ζητεῖ εἰμὴ μόνον ὀλίγων ἡμερῶν προθεσμίαν καὶ ἀναβολὴν τῆς συνελεύσεως. Ὁ καιρὸς δὲν ἐπείγει. Ὑπάρχει καιρὸς εἰσέτι μέχρι τοῦ Ἰουνίου. Πέντε ἡμέραι προκειμένου περὶ γενικοῦ καλοῦ εἶναι μὴδέν.

Τὴν ὥραίαν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν ἀποπνέουσιν ἀγόρευσις τοῦ κ. Σκουλούδη, ἀφίεμαι εἰς τοὺς στενογράφους. Ἐξ αὐτῆς θέλει ὁ λαὸς φωτισθῇ καὶ θέλει ἐκτιμῇσαι ἀποχρώντως τὸν ἄνδρα. Θέλει ἐννοήσῃ ὁ λαὸς τῆς Σύρου καὶ πεισθῇ τίς ὁ φειδόμενος καὶ κηδόμενος τῶν συμφερόντων του, ὁ ἀρχὼν του ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του. Ὁ Βαφιαδάκης ἢ ὁ Σκουλούδης. Ἀλλ' ὡς εἶπον ἀρχόμενος, καὶ ὡς καὶ ὁ Ξενοῦδάκης αὐτὸς εἶπε, τὰ πράγματα ἦσαν προαποφασισμένα, καὶ δὲν ὑπεδέχοντο συζήτησιν. Πᾶσα ἀναβολὴ ἦτο σκέψις, καὶ πᾶσα σκέψις ἦτο ὄλεθρος. Μακάριοι οἱ κρατοῦντες.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀναβολῆς ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν.

Ἐλάβεν ἡ μὲν Ἀτμοπλοία περὶ τὰς 176 ψήφους, ἡ δὲ Ἀντιπολιτευσις, ἥτοι οἱ ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς Σκουλουδισταί, μεθ' ὧν ἀξιεπαίνως ἐψήφισαν καὶ οἱ κ. κ. Σπ. Εὐλάμπιος, γαμβρὸς τοῦ διευθυντοῦ κ. Κεχαγιᾶ, ὁ ἀδελφός του, ὁ κ. Στυλιανοῦ, διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Πιστωτικῆς καὶ ὁ φίλος τῶν Ν. Παπαδάμ, ἔλαβον λέγω μόνον περὶ τοὺς 70.

Ἡ ἀναβολὴ ἀπερρίφθη. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἐπὶ πενταετίας ἐτι παρατάσεως τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης ἐταιρίας καὶ τῆς λογοδοσίας. Δηλαδή τῆς περαιτέρω καρπώσεως, καὶ τοῦ στάχτη στὰ μάτια.

Νέος θόρυβος, νέα ταραχή. Διαμαρτυρίαι, ἀπειλαὶ καὶ ὕβρεις, πρωταγωνιστοῦντος καὶ πάλιν τοῦ Μπαρουτζάκη, τοῦ δὲ γραμματέως ζητοῦντος παρὰ τοῦ δικηγόρου Μάτσα ἔγγραφον τὴν διαμαρτύρησίν του, καθ' ὅσον, καὶ τοὶ δικηγόρος, δὲν δύναται αὐτὸς νὰ τὴν διατυπώσῃ, ὡς τὴν ἀντελήφθη.

Οἱ Σκουλουδισταὶ διαμαρτύρονται καὶ ἀποσύρονται. Οἱ Ἀτμοπλοῖκοι ἀναπνέουσιν. Ὁ Βαφιαδάκης φωνάζει, λησμονῶν καὶ ἀρνούμενος τὴν χθεσινὴν πρότασίν του. «Πηγαίνετε ἐς τὸ καλὸ! Ποῦ ἦλθατε νὰ μᾶς τὰ χαλάσητε!

Καὶ τέλος, en aise, μείναντες μόνον οἱ ἄτμοπλοῖκοι, προβαίνουν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἐπὶ πενταετίας παρατάσεως, καὶ τῆς ἐν τοῖς πράγμασι διαμονῆς τοῦ συμβουλίου, οὐδὲ τοῦ Κοπκίλη ἐξαιρουμένου, ὃν, ὡς Σκουλουδιστὴν ἤθελον νὰ ἐκβάλωσιν, ἀλλ' ἀφῆκαν, ὅπως μὴ νωτερίσωσι κατὰ τι. Διώρασαν δ' ἐξελεγκτὰς τοὺς κ. κ. Κουτσοδόνητην καὶ Βαλτατσιώτην, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ἀναχωρήσεως, ἣν προκαταβολικῶς καὶ αὐτὴν εὖρον καλῶς ἔχουσαν. Αἱ λοιπαὶ πρωθύστεραι καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι προτάσεις τοῦ κ. Βαφιαδάκη, παρεπέμφθησαν εἰς τὰς νέας καλάνδας, τοῦ κ. Σκουλούδη δὲ ἀπερρίφθησαν ἐντελῶς, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν καὶ κλέος αἰώνιον τῶν διαχειριζομένων ξένην περιουσίαν, καὶ σκεπτομένων καὶ ἀποφασιζόντων περὶ τῆς τύχης ἐνὸς τόπου καὶ ἐνὸς ἔθνους μάλιστα.

Τελευτῶν σοὶ σημειῶ ὅτι ἡ λειποταξία ἐκ τῶν στίχων τῶν ἄτμοπλοϊκῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς ψηφισάντων τεσσάρων ἐξ αὐτῶν, ἐν ᾧ τὸ κατ' ἀρχὰς ἐχαρακτηρισθῇ ὡς τέχνασμα, κατόπιν ἔκαμε τοὺς πάντας νὰ τὴν πιστεύσωσι ὡς εἰλικρινῇ διότι, αὐτοὶ μὲν δὲν ὑπεχώρησαν, ἔμειναν ὅμως μέχρι τέλους διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς παρανομίας, καὶ ἐλέγχοντες τοὺς παρανομοῦντας συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος τοῦ δράματος οὕτω κατέληξε.

Ἀπόκειται ἤδη εἰς τὴν πρωταγωνίστριαν τοῦ δευτέρου μέρους Κυβέρνησιν τοῦ Κ. Τρικούπη, νὰ ἰδῶμεν ὅποτον θὰ παίξῃ μέρος, καὶ κατόπιν μᾶς ὑπολείπεται ἡ κωμῳδία, ἥτις θὰ παιχθῇ ἀπὸ τὸν . . . λαόν.

Ὅποιος μείνῃ ὑστερινός, αὐτὸς θεὸς νὰ γελάσῃ.

Bee.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.